

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Z P R Á V Y Č S K P

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Členský oběžník
Československého svazu křesťanských pracujících
Svýcarska

1972 - Září - Číslo 9.

POSELSTVÍ Z AUSTRALIE DEMOKRATŮM VE VLASTI K 28. ŘÍJNU 1972

My bývalí vojáci a političtí vězni, organizovaní v Československé obci legionářské v Australii a na Novém Zélandě, obracíme se na české a slovenské demokraty ve vlasti tímto poselstvím:

V době, kdy komunismus všech odstínů je stále více nevědeckým přežitkem, zkostnatělou konzervativní silou a drží se jen násilím, je mimořádně třeba, aby lid ve vlasti byl informován o politických faktech na Západě, včetně všech nedostatků, a o všech demokratických ideových proudech ve svobodném světě.

Na druhé straně exil a celý svobodný svět musejí mít informace o politické skutečnosti a o smýšlení lidu ve vlasti.

Jen tak se uvolní nová tvůrčí politická dynamika a exil a vlast mohou zahájit spojenými silami novou ideovou ofenzivu proti nelidskému a nereformovatelnému komunismu. Nestačí komunismus pouze kritizovat, ale je třeba přijít v tomto novém atomickém a kosmickém věku s novým sociálním řádem opravdu lidským, který je v souladu s požadavky lidské přirozenosti a s technoligickým pokrokem. A o této nové budovatelské práci chceme my v exilu vést dialog s demokraty ve vlasti, neboť staré ideologie nebudou stačit na problémy nastávajícího věku, který nutně vyžaduje naprostou transformaci celého rozděleného světa.

O budoucím řádu v naší zemi rozhodne jednou svobodně lid, zatím však je třeba výměny informací, vzájemné inspirace a ideové spolupráce celé škály demokratických sil.

Dehumanizovaný a mechanistický materialismus bude tím více v krizi, čím více bude uzrávat proces mravní obrody a ideové a sociální transformace, až dosáhne takového stupně, že archaický komunismus bude smeten novými ideovými proudy.

Uvědomte si, že pádu feudalismu a všech minulých politických a ideových systémů předcházely vždy tvůrčí intelektuální procesy a nové a odvážné mravní hodnocení a opravdové úsilí o nový řád. A takový intelektuální a morální transformační proces nikdy nebyl zastaven zbraněmi v rukou těch, kteří patřili ke stárnoucím silám bránícím pokroku.

Nepodléhejte tedy zoufalství, depresi a nihilismu, ale uvědomte si, že my všichni jsme již součástí historického procesu přípravy nové éry světových dějin, kde nebude ani vykořisťování člověka člověkem, ani státem, ani všemocnou stranou.

Náš velký národní buditel říkal, že kdykoli jsme zvítězili, bylo to vždy silami ducha. Silou ducha opět zvítězíme!

Z P R Á V Y Z Č S K P

- oo Československá obec legionářská v Austrálii a na Novém Zélandě požádala všechny exilové časopisy a rozhlasové stanice, které vysílají česky a slovensky, aby k 28. říjnu uveřejnily její provolání. Nejpodstatnější z něj otiskujeme i my místo obvyklého úvodníčku a k bratrům-proti-nožcům se připojujeme.
- oo Vyzýváme všechny členy ČSKP k účasti na oslavách národního svátku ČSR pořádaných krajanskými spolky v různých místech Švýcarska. Členové z místní skupiny curyšské mají k oběžníku přiloženu pozvánku na slavnostní koncertní matiné pořádané spolkem "Svatopluk Čech". Německá pozvánka je určena vašim švýcarským přátelům.
- oo Dr. Edmund Řehák, pařížský sekretář ACEN a předseda přípravného výboru pro ustavení Poradního sboru pro západní Evropu referoval na shromáždění curyšské místní skupiny ČSKP dne 15. září o současné mezinárodní situaci. Ustředním problémem jeho referátu, jehož hlavní body budou uveřejněny ve švýcarském ZPRAVODAJI, byla otázka možné neutrality oblasti střední Evropy včetně ČSR. O den později přednášel Dr. Řehák v naší místní skupině winterthurské o historii československého exilu po roce 1948. Obě přednášky vývolaly živou diskusi trvající do pozdních večerních hodin.
- oo Soubor všech referátů a diskusi našeho únorového KŘESŤANSKO-DEMOKRATICKÉHO SYMPOSIA vyšel konečně na osmdesáti stranách 30. čísla časopisu STUDIE, vydávaného Křesťanskou Akademií v Římě. Členové ČSKP a ostatní účastníci Symposia obdrží jeho zvláštní otisk. Děkujeme redakci i vydavatelství Studii za velmi pečlivou a pěknou úpravu.
- oo Naš CNG spolu se Svazem pro sociální bytovou výstavbu žádají ve svém podání Spolkovému úřadu pro stavbu bytů, aby byla příjmová hranice omezující právo na levnější sociální byt nově přizpůsobena opět stoupnuvším životním nákladům. V roce 1970 byla stanovena na 20'000 sFr. plus 1'500 sFr. na každé dítě. Od té doby stouply však ceny nejméně o 14 %.
- oo Při příležitosti letošního desátého výročí založení Mezinárodní unie mladých křesťanských demokratů (UIJDC) vyhlásil její ústřední sekretariát, který vede M. A. Barahona, celoroční akci ZA LIDSKÁ PRÁVA. Na tiskové konferenci UIJDC v Bruselu, uspořádané koncem června, byla řeč, mezi jiným, o nových extrémně pravicových diktáturách v Salvadoru a Uruguayi, které se pustily do tvrdého pronásledování mladých křesťanských demokratů jako mluvčích politického středu.
- oo Připravuje se ujednání mezi švýcarskými svazy zaměstnavatelů a hlavními svazy odborovými, mezi nimiž i s našim CNG, o opatřeních na ochranu zaměstnanců při rušení podniků nebo jejich částí.

Ú V A H Y - D O K U M E N T Y

KAM JDE EVROPA PO RATIFIKACI VYCHODNÍCH SMLUV?

Politická situace, která se vytvořila ratifikací smluv mezi Německou spolkovou republikou, SSSR a Polskem je stále předmětem zájmů politické veřejnosti a čelných politických osobností. Důvod je jednoduchý. Tato situace se totiž nadále vyvíjí a dnešní stav je vlastně jen přehrou toho, co se má dále odehrávat už ne pouze mezi Německem a SSSR nýbrž mezi SSSR a celou Evropou.

V časopise "Křesťansko-demokratické Panorama" se tímto thematem zabývá Dr. Karl Hahn, přední funkcionář Evropské Křesťansko-demokratické unie. Jeho podrobný rozbor je možno shrnout asi takto:

Je pravdou, že ministerský předseda BRD Brandt své spojence velmi pečlivě informoval o všech podrobnostech jednání s SSSR a s Polskem již v jeho průběhu. Přes to však je nutno dodatečně konstatovat, že celé jednání bylo vedeno a uzavřeno daleko více s hlediska německého a bonnské vlády nežli s hlediska zájmů celoevropských.

Většina lidí v Evropě tato ujednání německé vlády s východními zeměmi vítá poněvadž si od nich slibuje zmírnění napětí a více spolupráce mezi národy. Pokud však jde o jejich hodnocení s ohledem na další vývoj a na ještě další budoucnost, panuje tu již značná názorová rozdílnost. Důrazně se zejména s více stran připomíná, že západní mocnosti si dnes nemohou dovolit přenechat veškerou iniciativu zemím východoevropským. Tak na příklad Evropská konference o bezpečnosti a spolupráci by bývala měla být jakýmsi společným automatickým výsledkem ratifikace zmíněných smluv. Státy Varšavského paktu však propracovaly příslušný návrh samy a to s tak překvapující rychlostí, že postavily Západ vlastně před hotovou věc. To je tím nepříjemnější, že západní Evropa nemá prozatím ani žádný společný orgán, v němž by bylo možno podrobit vzniklou situaci společné analýze a v němž by k ní bylo možno zaujmout společné, jednotné a solidární stanovisko. Zatím co Kraml již po léta funguje jako ústřední mezinárodní supersekretariát - na Západě se teprve diskutuje o tom, zdali je nějaký politický sekretariát či koordinační orgán vůbec účelný a kde by měl mít eventuelně své sídlo.

Nová situace představuje pro Západ nepopíratelně risiko. Ratifikované smlouvy zaručují SSSR a jeho spojencům bezpečnost dnešních hranic a skýtají jim též možnost navázat se Západem styky hospodářské, politické i ideologické. A tu se klade např. takováto otázka: Do jaké míry využije nové situace Moskva k tomu, aby vyvolávala v západní Evropě rozkladné tendence, aby ji oslabovala a čím dále tím více odpoutávala od USA, a aby brzdila její sjednocení? - např. uplatňováním svého vlivu nejprve na vnitřní politiku NSR a pak i jiných zemí?

Obavy opodstatňuje řada událostí a jevů z poslední doby; obnova Stalinských method, Brežněvova doktrina o omezené suverenitě, postup komunistických režimů proti intelektuálům,

vývoj poměrů v ČSR a v NDR atd. Komunističtí vládové prostě zesilují ve svých zemích všude ideologickou a politickou kontrolu - asi již předem na obranu proti možnému pronikání západních koncepcí.

Za těchto okolností opravdu není třeba pochybovat o tom, že SSSR hodlá nově navázaných styků využít nejen k zvýšení své vlastní úrovně ve všech možných oblastech ale též k šíření na Západ komunistických myšlenek - aniž by Západu bylo dovoleno něco podobného směrem na Východ. K tomu však přistupuje ještě jedno veliké nebezpečí další, a to takové, že by Moskva prosadila své záporné stanovisko k Evropskému hospodářskému společenství, odmítla jednat s ním jako s celkem a vnesla do Evropy nejednotu a rozpory prostě tím, že by jednotlivým zemím nabídla hospodářské a obchodní smlouvy s úmyslně různými výhodami a preferencemi.

Těmto risikům, které sebou přináší situace po ratifikaci německo-východních smluv, je ovšem možno čelit jednotným a promyšleným postupem celé Západní Evropy. Jestliže se to podaří, pak bude možno pokusit se využít i určitých šancí, které se s novou situací začínají jasněji jevit - zejména v politickém a kulturním "zázemi" východní Evropy. Jde v první řadě o země satelitní, obývané národy odpradávná patřícími ke kulturní oblasti Západu a přirozeně toužícími se jí alespoň zase přiblížit, alespoň kulturně, vědecky či hospodářsky, ne-li se do ní opět vrátit. S výjimkou "normalizovaného" Československa a NDR projevují v poslední době dokonce i komunistické vlády zemí těmito národy obývaných určité tendence v tomto směru. Přinejmenším se pak zdá, že z "uvolnění napětí" chtějí opravdu profitovat jen hospodářsky a kulturně a že nemají zájmu se podílet na ideologické infiltraci na Západ - i když se tím dostávají očividně do rozporu s plány Kremlu a s Brežněvovou doktrínou. Je pochopitelné, že vývoj tímto směrem nemůže jít rychle - ale určité naděje v sobě nová situace přece jenom skrývá.

Dr. Hahn končí svou úvahu takto:

"Kdyby se měla spolupráce všech evropských národů uskutečnit tak jak s ní počítá navrhovaná Konference pro bezpečnost a spolupráci, pak musí být založena na kodexu lidských práv, t. j. na zásadě respektování lidské osobnosti, svobody mínění a shromažďování, na zásadě práva sebeurčení národů a na zásadě mírové koexistence nejenom jednotlivých států ale též různých ideologií a rozdílných světónázorových směrů uvnitř jednoho každého z těchto států".

* * * * *

oo STALO SE NA OTEVŘENÉM MOŘI

30 mil od švédského ostrova Gotland. Dánská loď "Windy Luck" vzala na palubu ruského námořníka, který prchal z komunistického ráje na maličké jolo do Švédska, aby tam požádal o politický asyl. Proti všemu mezinárodnímu právu přirazila k dánské lodi válečná loď sovětská, uprchlík byl přes protest dánského kapitána zatčen a odvezen. Jeden příklad za mnohé. Dánská vláda podala v Moskvě protest. My bychom se měli přičinit o to, aby se o každém takovém případě dozvědělo co nejvíce občanů svobodného světa. Zvláště pak těch, kteří tak rádi tvrdí, že by to se Sovětským svazem přece šlo!

* * *

- oo PRAHA POPELKA. Podle článku Dr. Ing. R. Rychtaříka v "Planovaném hospodářství" ztrácí Praha v posledních letech svou přitažlivost pro přistěhovalce z venkovských oblastí. Důvodem prý je celkové zhoršení životních podmínek proti ostatním městům ČSR. Poměrně nejobtížnější se tu získává byt, městská hromadná doprava je poměrně nejpomalejší a vydělkové možnosti jsou v nejlepším případě stejné. I výsadní postavení Prahy jako kulturního centra země je prý nyní znatelně slabší nežli před válkou. Aby se dohonilo co prý zanedbala kapitalistická společnost (slyšte!!!) bude se spěchat s metrem a do roku 1975 se prý v Praze postaví 40'000 bytů. Sám autor článku však pochybuje, že se to podaří. Počtem nových bytů na 1'000 obyvatel je naše Matička Praha poslední i mezi metropolemi lidově demokratickými (Praha 5,9 - Sofie 6,2 - Berlin 6,4 - Varšava 11,1 - Moskva 11,5! - Bukurešť 14,5). Co bude dále - když přece už v nejbližších letech bude muset ustát stavení sídlišť okolo Prahy a bude nutno se pustit do obtížné asance nejstarších částí města, zejména starých částí Vysočan, Žižkova a Vršovic. Pokud jde o počet obyvatel počítá se se stabilizací na dosavadní výši - 1,1 milionu.
- oo Co všechno musí přestat Dr. WALDHEIM, generální sekretář OSN, je věru na pováženou. Byť funkcionářem organizace, v níž se scházejí u jednoho stolu téměř nesmiřitelní nepřátelé, by bylo problémem i pro moderního computerového robota. Tím spíše to musí být problémem pro člověka, který má za sebou svou vlastní politickou minulost a ve svém nitru zcela určitý politický profil. V poslední době je OSN předmětem mimořádného zájmu Sovětů snažících se získat tam co nejvíce posic a možností působení. Toto úsilí je, zdá se, součástí celkového a velkého sovětského "mírového" tažení na západ. Důležitou roli při něm hraje např. t. zv. Světová mírová rada, jejíž generální sekretář Romesh Chandra využil přítomnosti Dr. Waldheima v Ženevě koncem června a přivedl k němu celou delegaci, aby mu přednesla - mezi jiným - své návrhy na rozšíření možností aktivity t.zv. mimostátních organizací, které jsou u OSN oficiálně akreditovány a mezi nimiž význačné místo zaujímají mezinárodní organizace pilotované Moskvou, tedy i Světová mírová rada. (Aby nemuselo být pochyb komu slouží -- doslovný citát z jejího komuniké vydaného při příležitosti znárodnění iracké mezinárodní olejářské společnosti IPC "...Byla to důležitá rána světovému imperialismu a sionismu...".)
- Druhou organizací z téhož tábora, která využila stejným způsobem a za tímž účelem přítomnosti Dr. W. v Ženevě byla Mezinárodní demokratická federace žen. (V červnu uspořádala v Dar es Salam seminář na thema "Uloha žen v boji proti imperialismu, kolonialismu a nacismu".)
- Do skupiny Sověty řízených "mezinárodních" organizací, kterými se snaží Moskva infiltrovat své lidi do všech možných kruhů a společenských vrstev západního světa, patří kromě dvou jmenovaných např.: Světová ^{odbojová} federace, Křest. mírová konf., Svět. svaz dem. mládeže, Mez. svaz studentstva, Mez. org. novinářů, Mez. fed. dem. právníků, Svět. fed. věd., pracovníků, Mez. fed. bojovníků hnutí odporu, atd.
- Není tajemstvím, že např. amer. členské organizace Mez. svazu studentstva dostaly příkaz zorganizovat demonstrace při demokratické a republikánské konvenci v Miami Beach a v San Diegu - a že příkaz splnily dobře.

oo Za příčinu většiny levicově extrémních Hnutí mládeže považuje E. Bieri v článku "Agitace proti armádě" (Allgemeine Schweizerische Militärzeitschrift) všeobecný NEKLID MEZI MLÁDEŽÍ. Odmitá tvrzení, že by přčetné "revolucio-nářské" skupiny mladých studentů byly řízeny z Moskvy či z Pekingu a že by byly pátými kolonami komunisty ovláda-ného zahraničí. Upozorňuje na to, že nemají žádné spoji-tosti s hnutím dělnickým či s hmotným nedostatkem nějaké společenské třídy. Jejich počátek nutno naopak hledat na některých amerických universitách, odkud jiskra přskoči-la nejprve do BRD a do Francie - a pak i do Švýcarska. Tento "neklid mezi mládeží" není prý ostatně ničím novým. Ve třicátých letech měl formu extrémně pravicovou. Ale i tehdy synové "z dobrých rodin" vyčítali svým otcům ztuč-nělost a kapitalismus a stáli proti nim, dožadující se radikální přeměny všeho co existuje. Co je proti tehdejšímu dnes nové, je ovšem mnohem širší ba celosvětová pub-licita a účast hromadných sdělovacích prostředků, které ve snaze ukojit hlad publika po sensacích velmi mnoho skutečností mnohonásobně zveličují. Někdy při tomto zve-ličování ještě vydatně spolupůsobí vlastní ideologicky, levá orientace některých rozhlasových a televizních pra-covníků.

Nezřídka napadají tyto mladežnické extrémismy nejenom společnost buržoázní, nýbrž i etablované zřízení komunis-tické - a mají převážně anarchistický a utopistický cha-rakter. Důkazem pro to je jejich neobyčejná roztržistěnost. Skupinky často protichůdného zaměření mívají leckdy jen po pěti až dvaceti členech a jen zřídka kdy se dokáží pře-chodně sejít k nějaké společné větší akci. Ve Švýcarsku se v poslední době zaměřují častěji proti armádě a na pod-poru odpůrců všeobecné branné povinnosti.

* * * * *

oo GRUPPO AUTONOMO je jedna z nejaktivnějších extrémně le-vých organizací ve Švýcarsku. Na rozdíl od roztržistěných skupin a skupinek studentské mládeže je zřejmě výborně or-ganisována a vedena. "Pracuje" především mezi cizinci Ita-ly - ale nevyhýbá se ani Švýcarům. V časopise "Focus" uve-řejnila letos v květnu svolání, v němž vypovídá boj PRA-CI, kterou prohlašuje za vynález podnikatelů k vyssávání pracujících. "Není pravda, že jsme svobodní v této společ-nosti. Naše svoboda je jen v tom, že můžeme každého rána vstát a jít do zaměstnání. Kdo nepracuje nejl. Což tohle je svoboda? Mezi námi a svobodou stojí práce!" Kapitál představuje násilí, které nutí lidi do práce. "Abychom se ho zbavili musíme nejenom odstranit soukromé vlastnictví - nýbrž vůbec zrušit výrobní vztahy t. j. nutnost praco-vat k tomu, abychom mohli žít".

Ještě zajímavější názory se objevily hned na prvních stránkách vlastního časopisu této skupiny nesoucí název "Klassenkampf" - Třídní boj. Začal vycházet letos v lednu a uvedl se takto: "...Nevydáváme náš časopis proto, abychom si dělali reklamu a měli dělníky k tomu, aby k nám vstupovali. Naším zájmem je jen a jen organizovat nenávist, kte-rou potřebují pracující k boji proti podnikatelům a jejich státu..." Časopis je tištěný italsky a německy, a členové či přátelé této skupiny jej rozdávají (zdarma) před továrnami. Peníze na tisk a na papír mají od??

ČLOVĚK VÝROBCE NEBO ČLOVĚK PŘIJÍMAJÍCÍ ?

(Čtyři výhrady k marxismu-Podle Heinz Zahrut: K čemu je nám křesťanství?)

- I. Marxismus zůstává v zajetí téhož produkčního myšlení, jímž je vázán i kapitalismus. Ať už nahlíží na člověka jako na "pracující stvoření"- ať prohlašuje, že člověk stvořil sám sebe, ať ho prohlašuje za tvůrce všech poměrů, dobrých i špatných, a činí z něj dokonce vynálezce božské myšlenky- to vše se děje ve schematu produkce a výkonu. Tam však, kde je člověk prohlašován za producenta sama sebe a svých poměrů, je vystaven příliš mocnému výkonostnímu tlaku. Seberealizace, nastolení humanity- "její výroba"- vyžaduje tolik trvalého vypětí, že to spíše člověka zotročuje než osvobozuje a jeho lidství spíše škodí než by je zuslechťovalo.
- Jestliže znamená křesťanství "náboženství milosti"- ztělesňuje naproti tomu marxismus "náboženství výkonosti". Řečeno s Lutherem, život by byla jedna kutilská dílna, nic víc, a pro život- život jako ve hře- by nebyl žádný prostor, dokonce ani pro hru samu.
- Po pravdě se sluší doznat, že v kapitalistickém systému platí totéž náboženství výkonosti. Je možné, že "odkřesťanštění Západu", nad nímž se tolik běduje, je způsobeno stoupající neschopností bavit se hrou, hrou bez účelu, jen pro ni samu. A při tom se právě ukazuje, že člověku nakonec nezůstane nic víc, než co je nezbytně nutné.
- II. Zcela jistě přispělo křesťanství za pomoci církvi vydatně k moci vládnoucích tříd, vykonávalo jistou odlehčující, odbřeměňující funkci a tím pomáhalo upevňovat stávající řád. Je však nutno tuto funkci posuzovat jen negativně? Vždyť člověk, zbavený pomocí náboženství břemene viny, starosti, strachu a útrap, získává teprve potřebnou volnost a sílu, aby převzal spoluzodpovědnost za společnost a k její změně a k jejímu vývoji přispěl.
- III. Marxismus nemůže žádat svobodu bez vědomí svobody. Vznik a vývoj vědomí svobody je však u člověka podmíněn nábožensko- historicky. Je to dar určitých náboženství- zejména křesťanství - lidstvu. Právem bylo zdůrazněno, že lidská osobnost a odpovídající stupeň jejího uskutečnění se získává odpovídajícím stupněm poznání božské skutečnosti. Logickým důsledkem toho je, že božská skutečnost a lidská svoboda nestojí k sobě v protikladu, jak tvrdí moderní ateismus.
- IV. Tam kde je člověk jednostranně považován za výrobce, producenta, přehlíží se jeden z jeho podstatných rysů, jeho závislost. Tato závislost neodpovídá jen určitému stupni biologického a společenského vývoje, nýbrž patří nerozlučně k jeho lidství. Dosud nikdo nevyvrátil, že tato závislost je narušitelná a vytváří důstojnost člověka a ne snad jeho ponížení. V pozitivním i. negativním smyslu ukázaly poslední dějiny, a moderní antropologie to znovu potvrdila, že jde o základní rys lidské existence, jenž není vázán na nějaký patriarchální, uspořádaný společenský systém a není možno ho proto vyvrátit sociologickými nebo ideologickými argumenty. Křesťanství, se zdůrazněním člověka jakožto "přijímajícího", zde stojí dnes mnohem

blíže dnešním humanitním poznatkům, než marxistická antropologie.

Jestliže tak silně zdůrazňujeme, že člověk není v první řadě producent, a zejména, že sám netvoří produkty své činnosti - ale že svůj život přijímá a všechny své výkony opírá o přijatý dar, není to proto, abychom zmenšovali význam a cenu lidské práce pro člověka jednotlivce i pro lidskou společnost jako celek, nýbrž abychom lidskou činnost zařadili na správně odpovídající místo. A toto místo není v pořadí prvé - to může být jen až to druhé. Pořadí důležitosti nejjasněji a nejjednodušeji vyjádřil sv. Benedikt, když určil pravidla svého řádu: Ora et labora - modli se a pracuj. Budouli chtít zůstat lidé lidmi, budou se toho bezpodmínečně muset držet.

A.

* * * * *

oo

Předsednictvo Nejvyššího sovětu SSSR dostalo poštou tuto zvláštní ZÁDOT O MILOST. "Znamý spisovatel A. E. Levitin (Krasnov), autor náboženských spisů, byl odsouzen. Hlásal to, o čem byl přesvědčen, a obhajoval právo člověka věřit a účastnit se bohoslužeb. Záleží jen na vás bude-li o jednoho mučedníka více či méně". Zádot podepsali Calidze, Sacharov, Volpin, Tverdochlebov, Safarevič - dne 12. srpna 1971. Trvalo celý rok nežli se její text dostal do rukou také čtenářům svobodného světa. Cesty vedoucí z ruského podzemí jsou velmi těžko schůdné - ale domníváme se, že dokumenty a zprávy tohoto druhu nemohou zastarávat a jsou i po roce aktuální. Jsou soustavně vydávány v Anglii - a nyní i ve Švýcarsku německy kuratoriem "Geistige Freiheit".

Jako příklad jedna^z přetištěných "Krátkých zpráv" podzemního "Samizdatu":

"Profesor jedné z moskevských vysokých škol technických Strolmann využil povolení navštívit o dovolené jako turista Jugoslaviu a požádal tam o politický asyl. Když mu byl odmítnut a když mu bylo sděleno, že bude předán sovětským úřadům, pokusil se o sebevraždu. Bodl se nožem do krajiny srdeční a otevřel si krční tepnu. Po vyléčení byl předán do Maďarska, kde se v Budapešti pokusil znova o sebevraždu. V současné době se nachází v soudní vazbě v SSSR".

* * * * *

I CESTA DLOUHÁ TISÍC MIL MUSÍ ZAČÍT PRVNÍM KROKEM
Čínské přísloví

o o o o o

ZPRÁVY ČSKP, Schlosstalstrasse 54, 8406 Winterthur